

naar vi gaae saa langt tilbage, som jeg kan erindre, saa hørte vi allerede da, hvad der høres endnu den Dag idag udtalt ved vore Hingstendstillinger og Dyrffuer, og hvad man altid seer fremhævet: „Den Hest er af Frederiksborg-Race“; denne Roes er altsaa bleven ganske almindelig. Det forholder sig virkelig ogsaa saaledes, at en Hest af Frederiksborgracen altid har baaret og bærer et vist Præg heelt igjennem, der viser, at der er noget Constant, hvorfra den stammer. Naar vi gaae over til at behømmen en Hest af denne Race ved Siden af andre, saa see vi blandt disse sidste mange forskjellige Arter, og vi have ikke nogen fast, bestemt Race at holde os til; de ere kvartimod deelte paa saa mange Steder, som der holdes Besselere, og man kan derfor ikke sige, at der er nogen bestemt Race i den og den Egn, hvorimod der, naar man er kommen op i Frederiksborgegnen, dog altid der er et tydeligt Tegn, som derfra breder sig mere og mere ud til de nærmere Egne. Det Gnefte, der er Tilfældet i et Land som Danmark, der bestaaer af Der, som ere skillede fra Sjælland, det er, at Hestene i Sjælland virkelig have faaet et ganske andet Præg ved deres Størrelse og Sværhed; men det har dog ogsaa der ofte hændt mig, at jeg har truffet paa, at man har sagt: Den Hest har Frederiksborgsk Præg, den er af Frederiksborgsk Race. Dette viser altsaa, at der i Nationen ligger en Erkjendelse af, at vi have haft en vis Race, og at, om den nu end ikke er der, man dog bestandigt for at fremhæve en Hest søger at sige: „Min Hingst eller Hoppe har den og den gode Egenstak, fordi der er Frederiksborgsk Blod i den“. At vort Stamstutteri har gennemgaaet mange forskellige Forandringer, og at det i de sidste Aaringer ved de forskellige Commissioner, der have været udsatte, umuligt har kunnet gaae frem efter eet Princip, idet dets Ledelse ikke er bleven overladt til een Mand alene, det troer jeg ikke, at jeg behøver at udtale. Enhver veed, at, jo flere der skulle blande sig i denne Sag, jo mindre Consequents bliver der, og at en Dom, udtalt af flere, i Hestesager ikke altid kommer til at give det rigtige Resultat. Jeg vilde derfor ønske, at der kunde blive sat et længere

Klaremaal for Ministeriet til at kunne føre denne Sag igjennem end to Aar; thi af dem, der kjende noget til Hesteopdrætning, maa dette Klaremaal dog virkelig erkjendes for ikke at være Noget til at kunne frembringe noget Ordentligt i. Jeg har ikke i de sidste Aar selv været paa Frederiksborg Stutteri; men jeg har været der tidligere, og jeg har seet, at der dog handlede i een Mand og een Retning, og at man søgte at frembringe det, som var gaaet væk — om jeg maa bruge dette Udtryk —; at man har nærmet sig der til, er vistnok blevet erkjendt, efter hvad jeg har hørt af flere. Jeg skulde derfor gjerne stemme for den i det oprindelige Lovudkast foreslaaede Frist af 10 Aar, naar jeg ikke frygtede for, at vi derved skulde komme til aldeles at kaste det overende, som er kommet ind fra Folkethinget; men jeg vil dog meget bede Thinget at lægge Mærke til, at der ved Lovforslaget nu kun er givet et kort Klaremaal til at fremme en Sag, som der hører en lang Tid til.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Lovforslagets Dvergang til anden Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen. Inden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der formeentlig i Løbet af Dagen vil blive omdeelt to Udvalgsbetænkninger.

Dagsordenen for næste Møde, Onsdag Kl. 1½, vil være:

1) Eventuelt:

Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om en foreløbig Bevilling for Finantsaaret 1867—68.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Vederlag for Contoirudgifter til Embedet som Byfoged, Politimester, By- og Raadstuskriver samt Raadmand i Randers.